

tilsvarende forholdsmæssigt Beløb som den Reservefond, Frederikshavn—Fjerritslev-Banen for Øjeblikket ejer. Jeg har den bestemte Opfattelse, at ingen af dem, der har stemt mod dette Jernbaneanlæg, ønsker at hindre Jernbaneanlægget, hvis den Kommune; det skal gaa igennem, og Staten kan enes om i Fællesskab at bygge Banen. Men det, de er imod, er, at man vil tvinge andre Kommuner til at yde Tilskud dertil jævnsides med Statstilskuddet. Forholdet med Hensyn til Stemmerne, der raades over, er følgende: Staten raader over 25,376 Stemmer, og Amtskommunerne, Sognekommunerne og private raader over et tilsvarende Antal, eftersom Staten har tilskudt Halvdelen af Summen, som staar i Jernbanen. Af de 25,376 Stemmer, som ejes af Kommunerne og private, ejes de 8,054 Stemmer af Amtskommunerne, og man vil da af den sidste Generalforsamlings Resultat se, at saa godt som alle Sognekommuner og private Stemmer har været repræsenterede, hvorimod der ingen amtskommunale Stemmer var til Stede. Jeg antager, at naar Amtskommunerne ikke var mødte, var det ud fra den Betragtning, at det er et Spørgsmaal, ved hvis Afgørelse Sognekommunerne, de, der i sidste Instans skal betale hele Gildet, burde have det afgørende Ord. Generalforsamlingen var indkaldt med en Dagsorden, der lød saaledes: „Generalforsamlingen protesterer imod, at der meddeles Koncession paa en Asaa-Bane til Direktionen for Fjerritslev—Nørresundby—Frederikshavn-Jernbaneselskab og annullerer som Følge deraf sin tidligere Bemyndigelse til Direktionen om at søge den nævnte Koncession”. Under Forhandlingerne den 21. December mødte imidlertid Statens Repræsentant, Stiftamtmand Brun i Aalborg, og erklærede, at han havde Ordre til at bruge Statens Stemmer mod dette Forslag, og da Forslagsstillerne hørte det, ændrede de deres Forslag saaledes, at det kom til at lyde: „Da Generalforsamlingen ikke ønsker, at der gives Koncession paa en Jernbane til Asaa og som Følge deraf annullerer sin tidligere Bemyndigelse til Direktionen om at søge den nævnte Koncession, anmoder den Lovgivningsmagten om at ændre Jernbaneloven af 1908, saaledes at Punktet om en Jernbane til Asaa udgaar:“ Idet Forslagsstillerne ændrede deres oprindelige Forslag saaledes, gik de ud fra, at Staten ikke vilde hindre Sognekommunerne paa Egnen deroppe i at henvende sig til Statsmagten og bede om, at Jernbaneloven af 1908 maatte blive ændret for Asaa-Banens Vedkommende. Ikke desto

mindre stod Statens Repræsentant, Stiftamtmand Brun, op og stemte imod, at en saadan Henvendelse fandt Sted. For Henvendelsen stemte 14,432 og imod, 27,743; derimellem var Statens 25,376 Stemmer, saaledes at der i Virkeligheden kun har været ca. 2,300 lokale Stemmer, som ønskede at faa den Jernbane bygget, hvorimod 14,432 ønskede at blive fri for den. Nu ved jeg ikke, om det har været den højtærede Trafikministers Ønske, at Statens Stemmer skulde bruges til at hindre Beboerne i Vendsyssel i at henvende sig til Lovgivningsmagten med Bøn om at faa Jernbaneloven ændret, men i hvert Fald havde hans Repræsentant forstaaet det saaledes, og jeg skal ikke bebrejde ham noget i saa Henseende.

Jeg synes imidlertid, at det er en noget fejlagtig Stilling at indtage at bruge Statens Stemmer til at hindre Befolkningen i at søge Statsmagten i de Anliggender, der interesserer den økonomisk. Naar Staten har forbeholdt sig Retten til at bruge disse Stemmer, finder jeg det saare naturligt, at den gør det ud fra den Betragtning, at naar Staten har indskudt saa store Kapitaler i et Jernbaneanlæg, maa den ogsaa have en vis kontrollerende Myndighed og have Evne til at gøre den gældende, hvis den ser, at Jernbanen administreres fejlagtig. Endvidere falder Udbyttet af Driften af den paagældende Jernbane i Forhold til Stemmerne, men ud over dette tror jeg, at det vilde være rigtigt, om Staten lod de kommunale Raad i det allervæsentligste raade for, hvorledes den Slags Forhold skal ordnes ude i Landet; i hvert Fald forekommer det mig urigtigt, at Staten, ved Hjælp af sine Stemmer paatvinger Kommuner og private en Række Udgifter, som disse ikke ønsker at faa. Naar de er bange for, at det skal komme til at gaa ud over dem økonomisk, er det, fordi de indser, at den Jernbane, der her er Tale om, aldrig kan faa nogen Betydning, den kan aldrig faa noget at køre med, saaledes at man vil kunne vente, at Driften kan betale sig, end sige at Banen vil kunne forrente Anlægskapitalen. Anlægskapitalen vil ikke blive saa overordentlig stor, idet det som sagt kun er en Stump Bane paa 5 km.; den vil vel komme til at koste 250,000 Kr. at anlægge, men der, hvor dens Endestation skal ligge, bor der kun en Befolkning paa 600 Mennesker, maaske lidt flere, maaske lidt færre, og bag ved denne lille By er der intet Opland, der ligger nemlig Havet, og der er derfor ingen som helst Sandsynlighed for, at denne Jernbane vil faa synderligt at køre med. De 600 Menne-